

עפ"א 5413/01/22 - מוראד אסלאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 5413-01-22 אסלאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 2267/19

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
מבקש	מוראד אסלאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
החלטה	

1. לפניי בקשה להארכת המועד להגשת ערעור על פסק הדין שניתן על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השו' ס' גץ-אופיר) בתיק תע"מ 33612-04-19. פסק הדין ניתן **ביום 17.11.21**, בנוכחות המבקש ובמסגרתו הורשע המבקש, על פי הודאתו, בעישון סיגריה אלקטרונית במקום ציבורי ונגזר עליו קנס בסך של 1,800 ₪.

הערעור הוגש ביום 3.1.22, היינו - באיחור של יום אחד.

2. תחילה הגיש המערער בקשה להארכת מועד, בה ציין שהוא עבר ניתוח בחודש דצמבר 2021, אשר הקשה על תפקודו. לבקשה לא צורף תצהיר ולא צורפו המסמכים רפואיים ובהחלטתי מיום 3.1.22, נתתי למבקש הזדמנות להשלים את החסר עד ליום 9.1.22 (להלן: "**ההחלטה הראשונה**"). משלא הוגש דבר, דחיתי את הבקשה להארכת המועד וזאת - בהחלטה שניתנה על ידי ביום 13.1.22 (להלן: "**ההחלטה השנייה**").

3. כעת, **ביום 27.1.22**, הגיש המבקש בקשה חדשה להארכת המועד, בה הוא מסביר שלא יכול היה לפתוח את המייל, באמצעותו הומצאה לו ההחלטה הראשונה.

בניגוד להחלטה הראשונה, המערער לא צירף תצהיר לבקשתו השנייה ודי בכך כדי שהבקשה השנייה תידחה.

4. גם לגופו של ענין, לא מצאתי כי קיימים טעמים כלשהם, אשר מצדיקים הארכת מועד;

לבקשה השנייה אמנם צורף מסמך רפואי, לפיו המבקש עבר ביום 6.12.21, ניתוח להרחבת הלסת, בהרדמה כללית, אך ממסמך זה עולה, כי מדובר בניתוח אלקטיבי וכי המבקש לא נזקק לאשפוז ואף לא נרשמו לו ימי מחלה.

5. לא ברור, אפוא, מדוע המערער לא יכול היה להכין את הערעור ולהגישו בפרק הזמן הכולל של 45 ימים שעמד לרשותו מאז מתן פסק הדין, שניתן בנוכחותו (בפרט כאשר עיון בהודעת הערעור מעלה, שמדובר בערעור

המשתרע על עמוד ורבע בלבד, שהמבקש הכין בעצמו).

בהקשר לכך אציין, כי נפסק, שבקשה להארכת מועד תידחה, ככל שלא הובאו בה טעמים מוצדקים להארכת המועד, גם אם האיחור היה בן יום אחד בלבד [ראו: בש"פ 8758/01 מדינת ישראל נ' איסק רזינשווילי (07.02.2002)].

6. לאור האמור לעיל, לא מצאתי כי יש בפני המערער נימוק ראוי להגשת הערעור באיחור.

7. עם זאת, מאחר שלצורך הארכת מועד להגשת ערעור פלילי, אין נדרשים "טעמים מיוחדים", כפי שנדרשים בהליך אזרחי [ראו: ע"פ 4946/07 רע"פ 4948/07 עלי מקלדה נ' מדינת ישראל (19.2.2009) בחנתי גם את סיכויי הערעור, אך לא מצאתי שהם מצדיקים הארכת מועד, גם אם ביום אחד בלבד.

8. ביום 24.2.19, נרשם למערער דו"ח על עישון סיגריה אלקטרונית במקום ציבורי (אצטדיון כדורגל) והוא חויב בקנס בסך 1,000 ₪. המערער ביקש להישפט וטען בפני בית משפט קמא, שהחוק האוסר עישון סיגריה אלקטרונית במקום ציבורי נכנס לתוקף רק ביום 8.3.19 וכי באצטדיון לא היו שלטים המודיעים על איסור זה, שהוא לא היה מודע לו.

אי ידיעת החוק אינה מהווה הגנה ולכן, בדין הרשיע בית משפט קמא את המערער בעבירה שיוחסה לו והמערער אמנם אינו מערער על כך, אלא על העונש שנגזר עליו.

9. לעניין העונש - המערער טוען שהוא היה מוכן לשוחח עם ב"כ המאשימה לעניין גובה הקנס אך היא לא הייתה מוכנה ללכת לקראתו.

מפרוטוקול הדיון עולה, שהצדדים לא הגיעו להסכמות, כאשר לכל צד גרסה אחרת באשר לשיחה שהתקיימה ביניהם מחוץ לאולם בית המשפט. ב"כ המשיבה טענה שהמערער לא היה מוכן אלא לביטול הדו"ח ולכן לא הייתה לה אפשרות להציע לו הצעה ואילו המערער טען שהמשיבה משקרת ושיש לו הקלטה של השיחה ביניהם.

ב"כ המשיבה הפנתה את בית משפט קמא, לדברים שרשם הפקח בדו"ח, בנוגע להתנהגות המערער כלפיו שהייתה, לכאורה, התנהגות תוקפנית.

10. בית המשפט העיר, שהוא ניסה לשוחח עם המערער, אך המערער הגיב בהרמת קול ובהתפרצות לדברי בית המשפט, ועל כן העניין יוכרע לגופו. בהכרעת הדין ציין בית משפט קמא, כי התנהגותו של המערער באולם בית משפט הייתה "לא פחות מאשר תוקפנית ואף לעבר בית המשפט הניף אצבע מורה באיומים שלא יסבול את מה שקורה כאן ויגיע עד לעליון. בית המשפט ניסה לדבר על ליבו של הנאשם על מנת שירגיע התנהגותו, יכבד את דברי האחר ולא יתפרץ לדברי בית המשפט כמו לדברי ב"כ המאשימה, אך הנאשם בחר בהתנהגותו להתעלם מכללי ההתנהגות המצופים ממנו באולם בית המשפט ובכלל, על אף מספר פעמים שבית המשפט ניסה

להרגיעו".

11. המשיבה ביקשה להטיל על המערער כפל קנס ואילו המערער טען, שוב, שהיא משקרת ואמר **שהוא אינו מסכים לקנס**. בית משפט קמא השית על המערער, כאמור, קנס בסך של 1,800 ₪, שהוא פחות מכפל הקנס.

12. גם אם אניח, לטובת המבקש, כי גרסתו באשר לשיחה שהתקיימה בינו לבין ב"כ המשיבה מחוץ לאולם בית המשפט, נכונה (ואינני קובעת מצא בעניין זה) **לא יהיה בכך כדי להצדיק הארכת המועד, שכן זכותה של מאשימה שלא להגיע, כלל, להסדר עם נאשם ואין היא מחויבת לנמק זאת**. למבקש היה יומו בבית המשפט והאופן בו הוא ניהל את עניינו היה תלוי בו בלבד.

13. מבלי להידרש לנימוקיו של בית משפט קמא, לעניין גובה הקנס אומר, כי לאור ההלכה לפיה ערכאת הערעור תתערב בעונש אשר מוטל על נאשם, רק אם הוא חורג באופן קיצוני לחומרה [ראו: ע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2021) (שם, פסקה 11)] גם סיכויי הערעור אינם מצדיקים הארכת המועד.

14. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"ב, 27 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.